

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΟΥ'Ι'Α ΣΚΩΤ

ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΙΝΩ ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΟ ΜΟΥ !...

Ο πρωί χτές πήγα να συμβουλευθώ το δικηγόρο μου. Τόν λένε Σμίθ.

—Τι τρέχει; Με ρώτησε.

—'Ηρθα για κάτι δρνιθες, του είπα.

—'Α, έτσι;

—Ναι, έχω ένα περιβόλι. Κι' έχω κι' ένα γείτονα που τόν λένε Γκόρτον. 'Ε, λοιπόν, αυτός ο Γκόρτον έχει κάτι δρνιθες.

—Καταλαβαίνω... Έκανε ο δικηγόρος μου.

—'Εκείνη τη στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο κι' ο Σμίθ πήρε το ακουστικό.

—'Εξακολούθησε μου είπε σ' ακούω κι' έτσι...

—Λοιπόν, συνέχισα την περασμένη εβδομάδα συγκύρισα το περιβόλι μου... 'Ενα όμορφο περιβόλι, μίστερ Σμίθ. Μου κόστισε τριακόσια δολάρια! 'Ο γείτονάς μου όμως, άφησε ελεύθερες

τις δρνιθες κι' εκείνες έφυγαν από το περιβόλι του και μπήκαν στο δικό μου. 'Αρχισαν λοιπόν να σκαλίζουν εδώ και εκεί και μου άφάνισαν τα λουλούδια. Κι' εγώ τότε άρπαξα μία κοτρώνα...

—Μιά υποθήκη; ρώτησε ο δικηγόρος μου στέκοντας πάντα στο τηλέφωνο.

—Σταμάτησα πάλι, μα εκείνος μου έδειξε το τηλέφωνο, σηκώνοντας το φουδια του.

—'Εξακολούθησε, σ' ακούω, μου είπε.

—Λοιπόν, χτύπησα μία δρνιθα με μία κοτρώνα...

—'Ανολομάρβω εγώ την υποθέσι! 'Εκαμε ο δικηγόρος μου και κρέμασε το ακουστικό.

—'Επειτα χτύπησε ένα κουδούνι.

—Πώς το λένε αυτό το υποκείμενο; Με ρώτησε ξαφνικά ο δικηγόρος μου.

—Ποιό υποκείμενο; Έκαμα.

—Αυτό το υποκείμενο που έκανε την άναίρεσι!

—Τήν άναίρεσι την έκανα εγώ... Τού απήτησα. 'Εγώ κι' η γυναίκα μου.

—'Α, σού έκανε την άναίρεσι! Φώναξε κατά-

πληρωτος.

—Και για ποιό λόγο!

—Γι' αυτές τις δρνιθες που σου ανέφερα.

—Χμ!.. Δέν μου κάνεις τί χάρη να μου τ' ξαναπής απ' την άρχη; Με παρεκάλεσε ο δικηγόρος μου. Πρέπει να ξέρω όλες τις λεπτομέρειες.

—Νά, έχω την άτυχία νάχω ένα γείτονα που τόν λένε Γκόρτον και που έχει στο περιβόλι του ένα σωρό δρνιθες...

—Θέλεις ένα ποδο; Με ρώτησε ο μίστερ Σμίθ.

—'Εχάστης του απήτησα. Λοιπόν την περασμένη εβδομάδα συγκύρισα το περιβόλι μου...

Ξαφνικά άνοιξε η πόρτα και μπήκε μέσα ο βοηθός του.

—'Εξακολούθησε, μου είπε ο δικηγόρος.

—Λοιπόν, την άλλη μέρα, ο Γκόρτον άφησε ελεύθερες τις δρνιθες κι' εκείνες έφυγαν από το περιβόλι του και μπήκαν στο δικό μου...

—'Εχω ένα ραντεβού με τόν μίστερ Γκράχαμ. Πότε είπε; Τήν Πέμπτη ή τήν Παρασκευή; Ρώτησε ο δικηγόρος μου το βοηθό του.

—... και μπήκαν στο δικό μου, εξακολούθησα. Κι' εγώ τότε άρπαξα μία κοτρώνα...

—Δέν ξέρω πότε είνε άκριβώς αυτό, το ραντεβού... 'Απάντησε ο βοηθός.

—Μου κάνεις τη χάρη να κυττάξω; Τόν παρεκάλεσε ο δικηγόρος.

—'Αμέσως! Τού απάντησε ο υπάλληλός του.

—Παραδέξος άνθρωπος αυτός ο Γκράχαμ. Φώναξε ο δικηγόρος. Μπορεί να χαλάσει τόν κόσμο άν τήν και δέν πάω στο ραντεβού! Τι να κάνη κανείς!.. Τι να κάνη!..

—'Υπομονή, τού απάντησα. Λοιπόν εκείνη ή δρνιθα ψόφησε.

—Θές ένα ούισκι;

—'Ευχαριστώ.

—'Εξακολούθησε.

—'Ε, να τó αποτέλεσμα ήταν να πιαστούμε με τόν Γκόρτον, τού είπα και πήρα το ποτήρι με τó ούισκι.

—Συγγνώμην με δέχοψε

ο δικηγόρος μου, εξακολούθησε εσύ, εγώ σ' ακούω, και ξεκρεμόντα τ' ακουστικό σημάτισε έναν άριθμό στο τηλέφωνο.

—Μαλώσαμε λοιπόν με τόν Γκόρτον κι' είπαμε ένα σωρό βρισιές. Σά μία στιγμή μάλιστα εγώ τού έδωσα μία γροθιά στη μύτη.

Κι' έτσι ο Γκόρτον τώρα με φροερίζει ότι θά με καταγγείλη επί άδίκφ επίθεσει. Γιατί... γιατί έστασα και το κεφάλι τής γυναίκας του, κοντά στ' άλλα! Θέλει λοιπόν να με καταγγείλη...

—Ποιός; ρώτησε ο δικηγόρος μου.

—'Ο Γκόρτον.

—Τι είνε αυτός ο Γκόρτον; Ξαναρώτησε, κρατώντας το ακουστικό τού τηλεφώνου στ' ατί του.

—'Ο γείτονάς μου, τ' απάντησα. 'Ενας στριμμένος μ' ένα τσιμπούκι πάντα στο στόμα.

—Συγγνώμην φάίνεται πώς θά μου διέφυγε τ' όνομά του...

Και γυρίζοντας ο καλός σου στο τηλέφωνο φώναξε:

—'Εμπρός. Είσαι ού, Τζόννυ; Με καταλαβαίνεις ναι ή όχι;

Συγχώρων με κύττασε και μου χαμογέλασε.

—Θαυμάσια! Φώναξε εγώ, 'Οραία συνενόηση!

—'Εξακολούθησε μου είπε ο δικηγόρος μου. Πώς έχουν τά γεγονότα.

—Νά, ο Γκόρτον θά μου ζητήσει λείε άποζημίωσι για ψυχική όδνη. Θέλει δέκα χιλιάδες δολάρια.

—Και ποιά ήταν ή άφορηή τού καυγά; Με ρώτησε ο δικηγόρος,

—'Η δρνιθες.

—Δέν καταλαβαίνω γιατί να έχεις δρνιθες στο περιβόλι σου, μου είπε. Είχα κι' εγώ άλλτες. Μά τίς παράτησα. Είνε μεγάλος μελεάς Ποιό μεγάλος!..

—Μά δέν έχω εγώ δρνιθες! Διαμαρτυρήθηκα.

—Δέν έχεις;

—'Οχι!

—'Ω, φώναξε, νόμιζα πώς είχες! Μά δέν μου είπες πρό όλίγου...

—'Εμπρός!.. 'Εμπρός!.. 'Εσύ είσαι Τζόννυ; Ναι, έ-δω, Σμίθ. 'Ακουσε, βρέ άδερφέ... 'Εχεις άναλά-βη σου αυτή την κατάσχεσι; Ναι. Ναι. Θαυμάσια!

Είσαι μία μεγαλοφυία, Τζόννυ! Ναι, γιά σου!

Κι' ο δικηγόρος κρέμασε το ακουστικό.

—Τό γεγονός είνε, ψιθύρισα με πένθυμη φωνή γιά να τόν συγκινήσω, ότι μου άφάνισαν το περι-βόλι!

—Μπα; 'Εχεις περιβόλι; 'Απόρησε ο δικηγόρος.

—Μά βέβαια και το είχα συγκύρισε μία χαρά την περασμένη εβδομάδα.

—'Εξακολούθησε... Μπήκαν ή δρνιθες, άν δέν κάνω λάθος, και σου άφάνισαν το περιβόλι.

—'Ακριβώς, φώναξε δολοφάρως.

—Νά πάρη ή όργη! Δέν μπορείς να καταλάβω γιατί μερικοί άνθρωποι έπιμένουν να έχουν δρνιθες... Ελπε ο δικηγόρος μου. Ποιός είνε αυτός ο Γκόρτον που άναφέρεις κάθε τόσο;

—'Ο γείτονάς μου.

—Και φυσικά θά μπήκαν και στο περιβόλι αυτού του Γκόρτον και θά τού τ' έκαναν θάλασσα.

—'Οχι, όχι! Διαμαρτυρήθηκα. 'Η δρνιθες είνε δικές του.

—'Ο βοηθός του δικηγόρου μου μπήκε πάλι στο γραφείο αυτή τη στιγμή.

—Τό ραντεβού είνε γιά την Παρασκευή, τού είπε.

—'Ο δικηγόρος μου έτριψε τά χέρια του ευχαριστημένος.

—'Αγαπητέ μου φίλε, αυτή ή υπόθεσις είνε γιά γέλια! Μου είπε.

Δέν μπορείς να κάνης τίποτε! Πόσο σου είνε στοιχίσει το περιβόλι; Πεντακόσια δολάρια; 'Εκείνο που σέ συμβουλεύω να κάνης είνε το έξη:

σκότωσε με κοτρώνες τις δρνιθες, άν ξαναμπαύν στο περιβόλι σου κι' άν σου πη τίποτε ο Γκόρτον δός του μία γροθιά στη μύτη. Σπάσε και το κεφάλι τής γυναίκας του.

—'Επειτα έλα να με βρής κι' όλα τ' άλλα είνε δική-μου δουλειά.

—Ναι... μά... προσεπάθησα να τού εξηγήσω.

—Ξέρω τι σου λέω. 'Ελα να με βρής και μη σέ νοιάζει!.. Και τώρα δώσε μου είκοσι-πέντε δολάρια γιά τη συμβουλή, άγαπητέ φίλε. 'Ευχαριστώ. Ρόμπτισον, ώδήγησε τόν κύριο.

—'Ορεβουάρ, άγαπητέ μου φίλε, ώρε-βουάρ!..

—Κι' έτσι έφυγα από τó δικηγόρο μου, τριζοντας τά δόντια μου από τή λύσσα. 'Ε-κείνη τη στιγμή θά μπορούσα να σκοτώσω άνθρωπο! 'Ηθελα να πνίξω κάποιον... Ποιόν; Ποιόν ρωτάτε; Τό δικηγόρο μου, διάβριλε!..

Τό δικηγόρο μου λέω!..

ΟΥ'Ι'Α ΣΚΩΤ

—'Εστασα τó κεφάλι τής γυναίκας του!

—'Ενας στριμμένος, μ' ένα τσιμπούκι πάντα στο στόμα...